

Evanjeliu na štvrtú adventnú nedeľu (cyklus A): „dáš mu meno Ježiš“

Komentár na 4. adventnú nedeľu (cyklus A). „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku.“ Naučme sa od veľkosti duše svätého Jozefa. Človek viery, hlboko citlivý na Boží hlas, pozorne sa starajúci o Ježiša Krista a jeho manželku, Pannu Máriu.

Evanjeliu (Mt 1, 18-24)

S narodením Ježiša Krista to bolo takto: Jeho matka Mária bola

zasnúbená s Jozefom. Ale skôr ako by boli začali spolu bývať, ukázalo sa, že počala z Ducha Svätého.

Jozef, jej manžel, bol človek spravodlivý a nechcel ju vystaviť potupe, preto ju zamýšľal potajomky prepustiť. Ako o tom uvažoval, zjavil sa mu vo sne Pánov anjel a povedal:

„Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš; lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov.“

To všetko sa stalo, aby sa splnilo, čo Pán povedal ústami proroka:

„Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel,“ čo v preklade znamená: Boh s nami.

Keď sa Jozef prebudil, urobil, ako mu prikázal Pánov anjel, a prijal svoju manželku. Ale nepoznal ju, kým

neporodila syna; a dal mu meno Ježiš.

Komentár

Na prahu Vianoc evanjelium štvrtej adventnej nedele rozpráva udalosť o narodení Ježiša podľa svätého Matúša, ktorý začína slovami „S narodením Ježiša Krista to bolo takto“. Táto zvláštna veta upútala pozornosť niektorých cirkevných Otcov, pretože ňou Matúš naznačuje, že Ježišovo narodenie treba vyrozprávať: bolo výnimočné a jedinečné. „Ako ten, kto chce povedať niečo nové,“ hovoril svätý Ján Zlatoústý, „(Matúš) sľubuje, že opíše spôsob, akým sa toto narodenie uskutočnilo; aby sa nestalo, že pri počutí slov *manžel Máriesi* niekto pomyslel, že Kristus sa narodil podľa všeobecného zákona

prírody“ (*Homiliae in Matthaeum* 4). Naopak, evanjelista vo svojom rozprávaní poukazuje na to, že počatie Ježiša sa udialo bez zásahu muža, bolo teda panenské a zázračné: dielom Ducha Svätého. A udalosti, ktoré sa stali, splnili aj Písmo, konkrétne slávne proroctvo Izaiáša 7, 14, ktoré ohlasovalo narodenie Emmanuela z panny.

Matúš rozpráva, že keď Mária počala Pána vo svojom lone, Ona a Jozef už boli zasnúbení; to znamená, že uzavreli manželský sľub nazývaný *qiddûshîn*, ale ešte neoslavili svadbu (*nissûîn*), pri ktorej bola nevesta prijatá do domu ženícha a začali spolu žiť. Prvá ceremónia však už mala všetky právne účinky akéhokoľvek manželstva. Medzi týmito dvoma udalosťami došlo práve k počatiu „skrze Ducha Svätého“ (v. 20).

Podľa Mojžišovho zákona mal Jozef Máriu verejne obžalovať, aby bola ukameňovaná za domnelé cudzoložstvo (Dt 22, 23-24). Keď si však uvedomil, čo sa stalo, rozhodol sa Máriu tajne prepustiť. To pravdepodobne znamenalo, že súkromne podpísal a odovzdal dokument, ktorý Máriu oslobodzoval od uzavretého manželstva. Takto by ho mohla predložiť, keby ľudia zistili, že je tehotná s dieťaťom, ktoré nie je od Jozefa.

Jozefovo gesto svedčí o jeho výnimočnej ľudskej veľkosti, pretože sa snaží chrániť Máriu a sám sa stiahnuť do úzadia. Preto si zaslúži chválu evanjelistu, ktorý ho nazýva „spravodlivým“. Pápež František raz povedal: „Treba meditovať nad týmito slovami, aby sme pochopili, akú skúšku musel Jozef prekonať v dňoch pred narodením Ježiša. Skúšku podobnú obeti Abraháma, keď Boh požiadal o jeho syna Izáka

(porov. Gn 22): vzdať sa toho najcennejšieho, najmilovanejšej osoby. Ale ako v prípade Abraháma, Pán zasiahne: našiel vieru, ktorú hľadal, a otvoril inú cestu, cestu lásky a šťastia: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého“ (Mt 1, 20). Toto evanjelium – uzavrel pápež – nám ukazuje celú veľkosť duše svätého Jozefa. Žil podľa dobrého životného plánu, ale Boh mal pre neho pripravený iný zámer, väčšiu úlohu, lepší plán. Jozef bol človek, ktorý vždy nechával priestor na počúvanie Božieho hlasu, hlboko citlivý na jeho tajomnú vôľu, človek pozorný na posolstvá, ktoré mu prichádzali z hĺbky srdca a zhora z Neba“ (*Homília*, 22-XII-2013).

Keď sa Jozef rozhodol, vo sne dostal od anjela pokyn, aby bez strachu prijal Máriu a dieťa ako svoje vlastné, lebo mu musí dať meno podľa zákona. Svojou poslušnosťou voči

anjelovi Jozef pripomína patriarchu s rovnakým menom, ktorý vedel interpretovať Božiu vôľu zjavenú vo sne (Gn 40, 8 a nasl). Meno dieťaťa, *Jesua* alebo *Jehosúa*, znamená „Boh spasí“ a naznačuje jeho poslanie, lebo, ako vysvetľuje anjel, „vyslobodí svoj ľud z hriechov“ (v. 21).

Postava Jozefa, ktorú predstavuje táto udalosť, vždy vzbudzovala úctu svätých k manželovi Márie. Svätý Josemaría napríklad vyzýval zamyslieť sa nad týmto: „Pozri, koľko dôvodov je na to, aby sme uctievali svätého Jozefa a učili sa z jeho života: bol mužom silnej viery..., staral sa o svoju rodinu, Ježiša a Máriu, namáhavou prácou..., chránil čistotu Márie, ktorá bola jeho manželkou..., mal v úcte — miloval! — Božiu slobodu, ktorá si nielenže vyvolila Pannu Máriu za Matku, ale aj jeho za jej manžela“ (*VyhŇa*, bod 552).

Pablo M. Edo

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/evanjelium-na-stvrtu-
adventnu-nedelu-cyklus-a-das-mu-
meno-jezis/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/evanjelium-na-stvrtu-adventnu-nedelu-cyklus-a-das-mu-meno-jezis/) (15.03.2026)